

[Simonsen.]

i 1969 af KVR-regeringen med støtte fra socialdemokratiet, og derfor har det på mange virket en smule besynderligt, at man pludselig nu fra et udvalgs side har fundet grundlag for ændringer så kort tid efter, når man samtidig tager i betragtning, at de udvidelser, der har fundet sted i Korsør med dog ret betydelige investeringer, først nu står over for muligheden for at blive udnyttet. Det er klart, at denne situation lokalpolitisk spiller en vældig rolle for vurderingen af det samlede projekt.

Jeg har glædet mig over to bemærkninger, når vi skal se det lokalpolitisk, fra ministerens side. Den ene var den, at der kun var tale om en neddæmpning af aktiviteten i Korsør, den anden drejede sig om mulighederne for udnyttelse af den ledige kapacitet af andre statsinstitutioner. Men jeg er da enig med ministeren i, at denne sag ikke kan ses isoleret, om end den egnspolitisk spiller en meget væsentlig rolle. Det er også en forsvarspolitisk sag, en vurdering af flådens situation og fremtid i al almindelighed, og i denne forbindelse vil jeg da gerne sige, at jeg går ud fra — men jeg beder ministeren bekræfte det — at der ikke bliver truffet nogen afgørelse omkring disse anliggender i almindelighed og for flådestation Korsør i særdeleshed uafhængigt af de drøftelser, der finder sted for øjeblikket om forsvarets almindelige organisation, og at der altså ikke bliver tale om at træffe afgørelse fra regeringens side uden om forsvarsudvalget og folketinget, som har været med til at træffe beslutningen i 1969 om den eksisterende planlægning.

Forsvarsministeren (Kjeld Olesen): Det er rigtigt, som hr. Simonsen siger, at der er tale om en investering — jeg nævnte beløbet 2,5 mill. kr. — og det er også rigtigt, at der vel har været en almindelig bred tilslutning til dette. Det, som også lå i min bemærkning, var en stærk antagelse af, at den kapacitet, der ligger i disse investerin-

ger, kan udnyttes af andre institutioner dernede, men jeg vil godt ud fra de bemærkninger, der kom før, sige to væsentlige ting.

Den ene ting er, at det, der er tale om her, er en behandling af, hvad jeg vil betegne som den største sagkundskab inden for området. Det er forsvarskommandoen og andre, der har bidraget med forskellige vurderinger, som alle er indgået i behandlingen, og jeg går ud fra, at der kan være enighed om, at skal der træffes beslutninger, må man i allerhøjeste grad lytte til, hvad sagkundskaben har at sige om en sådan ting.

Den anden ting, jeg gerne vil sige, er ret principiel: initiativet til dette er ikke taget for at stoppe en udflytning, der er startet på et tidligere tidspunkt. Initiativet er taget, fordi der har været forskellige meninger, og fordi der er tale om, at forsvaret er i gang med en besparelsesproces. Vi har det jo meget med at snakke om besparelser herinde, og jeg tror, at hver eneste, der deltager i en besparelsesproces, vil erkende, at man kan ikke spare, uden at det kommer til at gå ud over noget. Når det er udgangspunktet, mener jeg, at man først og fremmest må lytte til sagkundskaben.

Simonsen: Jeg kan da være helt enig med ministeren i, at man skal lytte til den største sagkundskab. Det er på grundlag heraf, vi skal træffe vore beslutninger. Jeg beder om, at forsvarsministeren også har det for øje, når vi skal diskutere forsvarets organisation i al almindelighed. Også her synes jeg nok, det er meget væsentligt, at vi i højere grad lytter til, hvad sagkundskaben siger.

Så vil jeg gerne gentage det, jeg sagde før, men som ikke blev kommenteret, at jeg går ud fra, at ministeren ikke vil træffe nogen afgørelse isoleret fra de almindelige forhandlinger om forsvarets fremtidssituation og dermed uden om forsvarsudvalget og folketinget.

Forsvarsministeren (Kjeld Olesen): Jeg sagde i første del af besvarelsen, at forsvars-